

Smagning og generalforsamling 20. nov. 1998.

Vinterkulden havde sat sit første angreb ind med is og sne – der var derfor på dagen for generalforsamlingen udsigt til, at røde næser kunne blive endnu rødere. Ret tidligt begyndte kvinderne at gløde og adrenalinen at strømme rask gennem årerne på Bouquet-medlemmerne. Dette gjaldt ikke kun det nyeste medlem, Claus, der for første gang skulle opleve den årlige kyper-konkurrence, selv garvede medlemmer som Torben og Stifter var påvirket af situationen. På Sorø kommunekontor bemærkede man voldsom aktivitet i arkitektafdelingen – her slog Vissing Andersen adskilligt flere streger end han plejede, og på Slagelse Centralsygehus' afdeling for genoprettelse af gamle senge så det på denne dag ud til, at årets kvote alligevel skulle blive nået: 350 sengeheste blev fredag formiddag set i galop ned ad gangene på fysiurgisk efter endt ambulans behandling. Stifter følte sig virkelig i topform: Triple-triumfen var inden for rækkevidde! Det skulle dog blive en skuffende aften for Stifter....

Formanden, som havde fået den tvivlsomme ære også at stå for den årlige generalforsamling, havde ligget vandret i luften i månedsvis for at skabe den rette ramme om arrangementet, og det ville være forkert at sige andet, end at det virkelig var lykkedes. På de nyvaskede gulve lavede medlemmernes våde sko tydelige fodspor i fantastiske mønstre, der spillede smukt sammen med skyggespillet fra de levende lys på den originale og enestående lampe over det smagfuldt dækkede spisebord, sommerfuglene på medlemmernes bryster slog med vingerne, glade for at blive luftet efter et år i skuffen og glade over gensynet med de gamle venner. I den lune stue bredte sig den gode Bouquet-stemning efterhånden som velkomstglasset blev nippe-tømt under anerkendende bemærkninger om duft og smag. Det var da også et glimrende glas vin, Henley Park 1996, Shiraz, fra Swan Valley, Sydvest-Australien. Nu kom aftenens første højdepunkt: årets gruppe-billede, hvor der var kamp om at få de bedste pladser midt i billedet. Her løb Jørgen af med sejren, hans eneste virkelige succes denne aften og ham derfor meget velundt. Endelig gik man til bords under nervøs latter og skæmt, Bouquet-hymnen blev afsunget værdigt og med fuldtonende røst, og formanden kunne redegøre for reglerne for kyper-dysten. Fornyelsen dette år var, at der kunne opnås ekstra bonuspoint, hvis man havde alle druer rigtige for en vin. Der skal her ikke trættes med yderligere enkeltheder i disse, må vi konstatere, meget velgennemtænkte og, skulle det vise sig, velfungerende regler. Med sikker hånd betjentes målebægret af formanden, der ikke turde overlade dette hverv til andre medlemmer, da de rystede svært på hånden. I rækkefølge blev følgende vine vurderet og forsøgt placeret på det vinøse verdenskort:

	Mærke	Distrikt /land	Hoveddrue	Proc.	Pris
1.	Messer Pietro di Teuzzo/ Cecchi, 1995	Chianti/ Italien	sangiovese (90%) Canaiolo (8%) Colorino (2%)	13%	79.95
2.	Don Leone, 1995	Navarra /Spanien	Cabernet Sauv.(35%) Tempranillo (30%) øvrige druer (35%)	12.5%	44.95
3.	Henley Park, 1996	Swan Valley/ Sydvest-Austr.	Shiraz	13.5%	2 for 119,-
4.	Chateau Laroxe, 1993	Saint-Émilion/ Bordeaux/ Frankrig	Merlot og Cabernet franc	12.5%	139,-

Alle vine er købt i OBS.

Vinene afspejlede i nogen grad det forgangne års smagninger, og Saint Emilion'en var et naturligt valg på en aften med afsyngelse af Bouquet-hymnen. Som man ser, havde arrangøren spøgefuldt og

med den ønskede virkning indlagt aperitifen som den tredje vin: få var de, der genkendte den, flertallet skammede sig med rette!

Efterhånden som resultaterne forelagdes, hørtes glædesudbrud hos enkelte af medlemmerne og tydelige sukke hos adskillige, Stifter var meget tavs og havde kun få grove ord i sin mund denne aften, hvad alle glædede sig over midt i trængslerne. Der var generelt stor tilfredshed med vinene, men Saint Emilion'en skuffede ved første indtryk. Den rehabiliteredes dog senere, da den fik mad at støtte sig til. Den glimrende Henley Park tog også kegler anden gang og var denne aften mest sympatiske smagsoplevelse ifølge flertallets mening (bemærk, at det at ter engang var vin nr. tre!!). Også chiantien tændte romerlys i øjnene, men ikke i hukommelsen. Don Leone skred som en selvbevidst tyrefægter ind i arenaen og satte med legende raffinement dødsstødet ind i de tunge dyr omkring bordet. Som i dødskrampe flimrede kuglepenne hid og did over skemaerne, skrev og slettede, skrev og slettede igen og igen. Efterhånden som kyperdysten skred frem fornemmedes en stadig intensere stemning, debutanten Claus virkede som om han skulle præstere noget stort i sin første match, og Dobbeltkyps panderynker udglattedes mere og mere. Ole Birch havde godt styr på at holde glassene ud fra hinanden denne aften...

Da pointene taltes sammen sidste gang, måtte en ny titel opfindes: Dobbeltkyp forvandlede til Triplekyp, Ole Hansen havde gjort det igen og modtog vandrepokalen samt præmien, en god Barolo årg. 94 (kr. 129,-). Det lykkedes de fleste at holde skuffelsen over egne præstationer tilbage, og i god klubånd hyldedes vinderen.

Nu kom tiden, da fællesmåltidet skulle tilberedes. Formanden havde brugt megen tid og energi på at inddrage andre Bouquet-medlemmer i denne kreative proces, og Anders strålende bøfarbejde og Ole Toftes intelligent snittede salat stod sammen med den lækre sauce smukt til slatterne og de ekstra flasker Laroxe. Det trak op til den egentlige generalforsamling, der afvikledes i en forbavsende sober tone, om end dirigenten havde sit hyr med at få talerækken og dagsordenens punkter overholdt. I skrivende stund vides ikke, om referenten har været i stand til at tage referat, optaget som han var af at nyde sejrens sødme. For god ordens skyld skal her opsummeres de vigtigste ting:

Formandens beretning godkendtes uden protester, regnskabet blev fundet i orden, kassen svulmer. Der var indkommet to forslag, der begge vedtoges: 1) Den siddende formand skal ikke være vært for generalforsamlingen. 2) Ved hver smagning afsynges mindst én sang. Det første skridt blev taget til et Bouquet-sanghæfte, der forventes at udkomme i løbet af sæsonen. September 1999 står fast som tidspunkt for klubrejsen til Beaune. Ny formand blev Ole Birch, der var dum nok til at forlade lokalet et øjeblik. Bleg men fattet takkede han for tilliden.

Talelysten var omsider udtømt, og et usædvanlig lækkert ostefad kom på bordet. Det var forbavsende, for nu ikke at sige chokerende så stor sulten var, der var kun enkelte stumper grøn peber tilovers. Værten, der havde planlagt weekendens måltider med udgangspunkt i, at medlemmerne nok ikke rørte osten oven på fællesspisningen, måtte se en weekend på smalhans imøde. Tilmed måtte han gå i eget vinskab for at slukke medlemmernes tørst, og da de to gode flasker Nobile ikke var nok, måtte han yderligere supplere med bajere. Claus Flad måtte hjælpes op af stolen, da Birthe ankom på slaget, og stemmerne blev stadig mere grødede. Da Torben forholdsvis tidligt bællede de sidste slurke og forsvandt i mørket med et uudgrundeligt dæmonisk smil, kunne der spilles lidt musik af Eric-lyden af en hånd-der klapper. Således sluttede en lang aften i en god tone. Et fremragende arrangement var forbi. Det bliver svært at leve op til.